

[Udenrigsministeren]

3 uger siden. Jeg oplyste dengang, at mellem henholdsvis USA, Storbritannien og Forbundsrepublikken på den ene side og Sovjetunionen på den anden side er der indgået bilaterale aftaler om det, man kalder incidenter på åbent hav, og for øvrigt forhandler Frankrig for øjeblikket med Storbritannien om en tilsvarende aftale. Det er aftaler, der sigter mod at hindre episoder på det åbne hav imellem de respektive landes flådestyrker og over åbent hav imellem de respektive landes luftstyrker.

Da jeg besvarede forespørgslen om den maritime oprustning for mindre end 3 uger siden, gav jeg tilsagn om en drøftelse af disse spørgsmål i Folketingets Udvalg vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik, og aftaler om undgåelse af incidenter på det åbne hav hører jo netop med til spørgsmålet om tillidsskabende foranstaltninger til søs, som vi nu skal i gang med at drøfte i udvalget. Regeringen vil derfor afvente udfaldet af drøftelserne i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg om disse spørgsmål.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først sige, at jeg er meget glad for, at ministeren har haft tid til at komme til stede og besvare spørgsmålet, for jeg fik ellers fra Udenrigsministeriet oplyst, at ministeren de følgende fem onsdage ville være ude af stand til at møde her i salen og besvare spørgsmål. Jeg synes, det er godt, at der øjensynlig er opstået et hul i planen, der gør det muligt, at vi kan få svar af den rigtige udenrigsminister.

Må jeg så sige, at jeg synes, det er en lille smule sært, at et så indlysende enkelt spørgsmål som dette, som alle Folketingets partier uden nogen som helst tvivl er enige om, skal afvente en behandling i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg, som måske, hvis vi er heldige, holder et møde engang i midten af marts måned, og som i øvrigt principielt øjensynlig holder sine møder med 3-4 måneders varsel, og hvor det jo kan tage voldsomt lang tid, og hvor jeg forstår, at det er voldsomt besværligt for de mennesker, der nu arbejder med papir om de tillidsskabende foranstaltninger til søs, at blive færdig i tide. Er det ikke sådan en lidt overdreven respekt for parlamentarismen, som jeg ellers ikke synes karakteriserer regeringens udenrigs- og sikkerhedspolitik, når man ikke bare gennemfører noget, der er så indlysende som dette, og som vi alle er enige om?

Jeg skal pege på, at Vesttyskland i forbindelse med den traktat, som man indgik med Sovjetunionen den 25. oktober 1988, netop har peget på, at dette er et meget væsentligt spørgsmål i Østersøen, hvor der i høj grad er brug for en sådan aftale. Jeg har ærlig talt svært ved at forstå – og det vil jeg gerne have ministerens forklaring på – hvorfor dette skal afvente, at vi alle sammen engang om nogle måneder mødes i Det Sikkerhedspolitiske Udvalg og fortæller, at det er en fremragende idé. Vi er villige til at fortælle det her og nu, også i Det Udenrigspolitiske Nævn eller hvor som helst, og i dette hellige øjeblik, hvis det skal være.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg deler hr. Pelle Voigts glæde over, at det lykkedes mig at nå et tidligere fly fra et EF-møde i Madrid, så jeg havde mulighed for at være til stede i salen i dag, det er jeg meget glad for, og det glæder mig, at hr. Pelle Voigt også er glad for det.

Jeg kan sige, at tingene er nu ikke så enkle, som hr. Pelle Voigt søger at fremstille dem her. Den aftale, Vesttyskland har, det er netop, som det hedder, en incidentaftale, der sigter på forholdene på det åbne hav, og det åbne hav er nu i høj grad oceanerne, nok så meget som det måtte være Østersøen, og da slet ikke de snævre, danske stræder. Her er forholdet jo det, at Vesttyskland i modsætning til Danmark bl.a. har en halv snes fregatter, der bevæger sig rundt på det åbne hav. Det vil hr. Pelle Voigt vide at Danmark desværre ikke har for øjeblikket. Derfor er der helt andre hensyn, der gør sig gældende her, og det er baggrunden for, at vi ikke uden videre kan sammenligne eventuelle danske behov med de behov, som eksisterer for de oceanbevægende nationer, der allerede har indgået aftaler af denne art.

Pelle Voigt (SF):

Når jeg peger på spørgsmålet om Østersøen, er det, fordi den vesttyske regering netop i forbindelse med offentliggørelsen af aftalen har lagt vægt på betydningen af aftalens indgåelse netop omkring Østersøen. Jeg har lidt svært, må jeg sige, ved at forstå ministerens bemærkning om, at problemerne skulle være større for Danmark end for Vesttyskland, fordi vesttyskerne ud over de skibe, vi har på begge sider, desuden har en række fregatter. Jeg ville da i